

O UZDAHU „YING-YANG“

(Aha!

Čemu sve te reči?

Dovoljno je reći – dok spavamo

Na različitim polovima planete,

Zamisli čitaocē: sanjamo iste sne!)

Bila sam tu – čitavih pet minuta, gledala
Mlade devojke kako jašu šipku u striptiz baru
Vratila se na obalu mora, inspirisana akcijom, krenula
Ka tvojoj kući

Držao si me na krilu čitavu noć, ali me dodirnuo
Uzdahom lakim kao dah „ying-yang“, uplašio se zatim
Od sopstvene želje, brzo izašao iz malene sobe
I sledećeg dana pravio se stranac, što si donekle i bio,

Bio je to poslednji dan u Budvi, u tvom
Svetom zeleno-plavom kraju,
Sekla sam sasvim sama grožđe, sušila veš,
Pakovala kofere, usamljenost
Ne beše prava reč za to čudno
Osećanje koje me je ophrvalo
I uprljalo mi
Auru

ONO ŠTO

Je neispisano ostaje
I mnogo je bitnije
Od onog
Što je iznutra,
(Reče on,
Nakon čitanja završenog rukopisa)

A, ti, morbidni pesniče,
Vatreni prozaisto,
Izgubljeni esejisto-filozofe –
Kupi sebi krempitu i limunadu
Njihovo je (izdavačko)
Carstvo večno
Amen

U AVIONU, SONET BR. 1

Čitala sam mladog pesnika
Punog bubuljica
Vaški
I znoja sa
Imenom nalik „arhetipskoj steni“
Uz čašu vina, duboko zadubljena
Baš zabavljena njegovim slovom
Skinula pred njim krunu
Nevidljivi šešir sa glave
Naslednik je
U ponedeljak
Utorak
Sredu
I četvrtak, a pogotovo u
Petak, subotu i nedelju
Bio
Dobar

SONET BR. 2 (AVIONSKI)

Ali ono
Što me je naročito povredilo
Jeste činjenica
Da me je učitelj, onaj najvispreniji,
Iskra duha i svega najdražeg
Što pamtim iz tog kraja,
Nakon sedmogodišnjeg odsustva,
Stalno pitao, svakih pola sata:
„A, ko si ti? I, šta tražiš u
Mom stanu?“

(Kao i uvek, pitanju mu bejahu
Važna i ozbiljna i – istinski čista).

(GREBI)

TO KAŽU:

Da pravim jednu jedinu sliku sve vreme
A vreme se
Pretopilo u prostor
U hodniku sećanja, „u naručju vremena“,
Gde sam pokušavao da sačuvam sebe
Od svake promene

23. avgust 2011.